

[Thorvil Kristensen.]

beviserne, så havde der været 9 måneder dertil. Det var nemlig allerede den 22. juni i fjor, at tekstilafgifterne ved en særlig lov blev gjort principielt permanente, og derved opstod det spørgsmål, om der så fra 1. april i år skulle udstedes nye sparebeviser; det blev også omtalt ved den pågældende lovs behandling. Der har altså været godt og vel 9 måneder til at overveje de særlige problemer, som måtte stå i forbindelse dermed, men det radikale venstre synes ikke at have udnyttet disse 9 måneder til overvejelse.

Videre står der i den radikale mindretalsudtalelse i betænkningen, at man ønsker at belyse og færdigbehandle den af de konservative medlemmer i udvalget fremlagte skitse. Jeg går ud fra, at den konservative ordfører vil sige noget om denne skitse, hvis han finder, der er grund til det; men det fremgik jo i øvrigt klart af det, vi fik at vide ved første behandling — og det er yderligere blevet bestyret under udvalgsarbejdet — at denne konservative skitse ikke var noget alternativ til sparebeviserne, og at derfor spørgsmålet: sparebeviser eller ikke sparebeviser, var ganske uafhængigt af, hvad man mente om den konservative skitse. Jeg ved ikke, hvorfor det radikale venstre nu pludselig viser denne konservative skitse så stor interesse; man skulle næsten tro, at partiet var blevet tilhænger af den — men det kan vi jo altid få at vide. Hovedsagen er, at heller ikke denne forklaring kan løse den gåde, hvorfor det radikale venstre nu pludselig ønsker denne sag udsat. Vi kender imidlertid alle den virkelige forklaring, som er meget mere simpel. Forholdet er det, at det radikale venstre ikke har turdet bekende kulør i spørgsmålet om sparebeviserne på denne side valget, og når jeg har nævnt det, er det, fordi jeg er bange for, at det radikale venstres ordfører skulle glemme at give denne forklaring, og jeg synes, det er bedst, at offentligheden får den. Vi fra vor side mener, at dette spørgsmål burde have været afgjort nu, og vi har jo ligesom det konservative folkeparti angivet vor stilling dertil.

Nu gjorde det ærede medlem hr. Hans Knudsen i sin tale for lidt siden den bemærkning, at socialdemokratiet ikke ville være med til indgreb i pristalsberegningen. Jeg finder anledning til at gøre offentlig-

heden og det høje ting opmærksom på, at dette ikke plejer at være socialdemokratiets stilling i dette spørgsmål, og vi har ikke fået nogen forklaring på, hvorfor socialdemokratiet ved denne lejlighed tager en anden stilling end tidligere.

Det var en socialdemokratisk finansminister, der første gang gennemførte indgreb i pristalsberegningen i anledning af nye afgifter. Det var afdøde finansminister Vilhelm Buhl, som i en lov af 27. marts 1940 første gang fik bestemt, at visse nye afgifter skulle holdes uden for pristallet. Vi havde jo dengang en regering af det radikale venstre og socialdemokratiet, og da var man altså ikke bange for dette. Næste gang socialdemokratiet tog positiv stilling i samme retning, var ved den lejlighed, jeg omtalte ved førstebehandlingen, nemlig da socialdemokratiet under afdøde Hans Hedtofts ledelse i februar 1951 under en række økonomiske forhandlinger stillede forslag om en almindelig omsætningsafgift, der skulle holdes uden for pristallet. Det blev ikke til noget, men i marts måned samme år blev der gennemført visse afgifter, som blev holdt uden for pristallet, og socialdemokratiet medvirkede hertil. I september 1954 gennemførte den nuværende regering med støtte af det radikale venstre visse forbrugsafgifter, som også blev holdt uden for pristallet. Det var altså dengang socialdemokratiet og det radikale venstre, der bestemte, at de pågældende afgifter skulle stå uden for pristallet.

I de fire tilfælde, jeg her har nævnt, har socialdemokratiet ikke næret nogen betænkelighed ved at holde afgifter uden for pristallet og derved gribe ind i pristalsberegningen. Det har i alle tilfældene drejet sig om noget, der foregik i en overenskomstperiode. Hvorfor man i den nuværende situation tager en anden stilling, har vi som sagt ikke fået nogen besked om; det ville ellers nok interessere offentligheden nu op til valget.

Jeg har gjort disse bemærkninger, fordi det jo ikke vil kunne gå an, at man i valgkampen siger, at socialdemokratiet ikke vil være med til noget sådant, hvis man ikke samtidig gør opmærksom på de fire andre tilfælde, hvor socialdemokratiet har taget sit ansvar i dette spørgsmål ligesom andre partier.